

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-11 У. 10370/17
Дана 26.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Љиљана Коруга, чланови већа, уз учешће судског саветника Јелене Илић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ВЕТЕРИНАРСКЕ СТАНИЦЕ А.А. ..., ... бр. ... коју заступа Игор Ољачић, адвокат из Београда, Теразије 27, против туженог МИНИСТАРСТВА ПОЉОПРИВРЕДЕ И ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, чији је правни следбеник Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, ради поништаја Одлуке о избору правног лица и предузетника туженог број 401-00-3473/2016-05 од 18.04.2017. године, у предмету конкурса, на нејавној седници већа, одржаној дана 26.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** Одлука о избору правног лица и предузетника Министарства пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије, број 401-00-3473/2016-05 од 18.04.2017. године, и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, да тужиоцу Ветеринарској станици А.А. ..., ... бр. ... накнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореном одлуком, додељено је тужиоцу обављање јавних послова из Програма мера здравствене заштите животиња за период 2017. - 2019. година на подручју епизоотиолошке јединице: Округ: ..., Општина/Град: ..., Насељена места: ..., ..., ..., ..., ..., ... и констатује се да ће на основу ове одлуке о избору правног лица бити закључен Уговор о обављању послова од јавног интереса.

Тужбом поднетом Управном суду дана 05.07.2017. године, тужилац оспорава

законитост решења туженог органа, због неправилне примене закона, другог прописа или општег акт, неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права. Наводи да оспорена одлука не садржи поуку о правном средству, па је то разлог за подношење тужбе. Сматра да је Одлука на основу које је спроведен конкурс као и објављени резултати конкурса спорна односно да није заснована на важећим законима већ су учесници конкурса стављени у неравноправан положај чиме се крше и основни принципи загарантовани Уставом Републике Србије. Истиче да тужени није испунио рокове које је прописао у јавном конкурс, него је каснио скоро два месеца са објављивањем резултата, а кад је исте објавио није објавио резултате за цео конкурс већ само за одређене општине. Сматра да је кашњење при објављивању резултата нанело штету учесницима у поступку која се огледа у чињеници да је тужилац извршио одређене инвестиције у људство (запослио шест нових ветеринара), у инфраструктуру и опрему. Истиче да је у јавном конкурс спорна Одлука којом су прописани критеријуми на основу којих је вршено рангирање ветеринарских станица и ветеринарских клиника које су учествовале у поступку за уступање послова из програма мера за период од 2017-2019 године из разлога што је тачком 3. и 4. Одлуке прекршено начело једнаког положаја на тржишту, прокламовано одредбом чл. 84 Устава Републике Србије, односно да је извршена дискриминација учесника на конкурс по територијалном принципу. Сматра да су критеријуми у супротности са одредбом чл. 17. став 5. Закона о ветеринарству (“Службени гласник РС”, број 91/2005, 30/2010 и 93/2012) коју одредбу и цитира и истиче да закон не ограничава извршиоца на општину седишта него као једини критеријум узима испуњеност услова за обављање послова у смислу поседовања одговарајуће кадровске и материјалне инфраструктуре. Указује да је критеријум у Одлуци који се тиче кадровског капацитета противзаконит и дискриминаторски јер захтева да се ветеринар налази у сталном радном односу у станици, односно клиници најмање шест месеци пре објављивања конкурса и да је учествовао у програму мера у периоду од 2014-2016 године, што учеснику доноси 9 пандера и да је оваква одредба у супротности са одредбама Закона о раду јер исти не познаје категорију “стални радни однос”. Наводи да је нејасно како је Конкурс припремљен на основу мишљења Управе за јавне набавке када су критеријуми у супротности са више начела и императивних правних норми прописаних Законом о јавним набавкама (“Сл. гласник РС” број 124/12,14/15 и 68/15) и цитира одредбу чл. 12. став 2. наведеног закона. Сматра да је нејасно због чега се прави разлика међу учесницима који располажу возилом по основу власништва и лизинга са једне стране односно закупа или власништва радно ангажованих ветеринара са друге стране, и зашто је аутомобил у режиму лизинга пондерисан већим бројем пондера од аутомобила који је у режиму закупа. Указује на Начелни правни став Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки који је заузет на 8. седници одржаној дана 27.12.2013. године. Указује и на незаконитост приликом расподеле терена на територији општине .... Наводи да је село ... у коме он обавља послове деценијама у расподели припало другој станици на територији општине иако за то не постоји правни основ, а да су као разлог одузимања ... наведени записници о негативним бодовима из ... -Општина ... због пропуста у третману нодуларног дерматитиса, и истиче да постоји један а не два записника, и да тај један нема никакве веза са дерматитисом код говеда па сматра да је остало нејасно по ком основу му је тужени одбио бодове и да ли је одбијање извршено за два записника везано за нодуларни дерматитис која не постоје или на основу једног записника који се не односи

на нодуларни дерматитис. Истиче да ветеринарска станица којој је додељен ... није ни тржила ову територију па сматра да је остало нејасно по ком основу је тужени истом доделио територију за које треће лице није ни конкурисало уместо тужиоцу који је једини конкурисао за ову територију. Истиче да му на територији Општине ... - ... није додељено село ... за које је конкурисао јер је тужени приликом бодовања игнорисао чињенице да он на тој територији има регостроване три амбуланте и пет ветеринара те има више ресурса него што је потребно за оснивање независне станице. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорену одлуку поништи, потражује трошкове на име састава тужбе у износу од 30.000,00 динара, као и таксе на тужбу и пресуду по одмерању суда.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије. У даљем тексту одговора, навео је да је тужилац 20.06.2017. године са Министарством пољопривреде, шумарства, и водопривреде које је правни следбеник Министарства пољопривреде и заштите животне средине- Управе за ветерину, склопио уговор о обављању послова из програма мера за период од 2017. до 2019. године и издавања уверења о здравственом стању животиња и сагласио се са одредбама истог.

Решавајући управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) и испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе, Управни суд је, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспорене одлуке тужени орган је, на основу ранг листе ветеринарских станица и ветеринарских клиника, садржаној у извештају о стручној оцени понуда за наведену општину/Град, предметног извештаја, као и остале документације достављене од стране Комисије и то: записника за наведеног понуђача и бодовне листе, све у складу са текстом конкурса за уступање послова из Програма мера здравствене заштите животиња, који су утврђени као послови од јавног интереса, за период 2017. - 2019. године државни секретар Министарства пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије, на основу решења о овлашћењу министра пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије број 119-01-51/37/2016-09 од 23.11.2016. године и члана 53. Закона о ветеринарству донео одлуку о избору правног лица и предузетника којем се додељује обављање јавних послова из програма мера за периоду 2017.-2019. године, у вези са спроведеним конкурсом, Ветеринарској станици А.А. са седиштем у насељеном месту ..., на адреси ... .., општина ..., ... управни округ. Истом одлуком је констатовано да је тужени орган на основу члана 53. Закона о ветеринарству расписао наведени конкурс и начин бодовања пријава ветеринарских станица и ветеринарских клиника које учествују на конкурс, за уступање послова из Програма мера за период 2017.-2019. године број 401-00-3473/2016-05 од 16.01.2017. године, као и да је применом критеријума одређених наведеном одлуком Комисија, формирана решењем број 401-00-3473/2016-05 од 16.01.2017. године, образовала ранг листу пријављених ветеринарских станица и ветеринарских клиника које учествују на конкурс, према оствареном броју пондера.

Одредбом члана 53. став 1. - 5. Закона о ветеринарству ("Службени гласник РС",

бр. 93/12), прописано је да се послови из Програма мера који су утврђени као послови од јавног интереса, уступају правним лицима и предузетницима путем конкурса које расписује Министарство и објављује “Службени гласник РС”. Конкурс се расписује за послове: које обавља Национална лабораторија, које обавља јавна ветеринарска амбуланта, односно јавна ветеринарска станица из члана 15. овог закона, које обавља ветеринарска служба и вакцинацији паса и мачака против беснила. Конкурс из става 1. овог члана садржи: врсте јавних послова за које се конкурс расписује, период на који се додељују јавни послови, докази о испуњености услова у погледу искуства, резултата и благовременост у досадашњем обављању јавних послова, рок за доношење и објављивање одлуке о избору правног лица и начину обавештавања о резултатима конкурса. Конкурс из става 1. овог члана спроводи комисија коју образује министар. Одлуку о избору правних лица за обављање јавних послова доноси министар. Резултати конкурса објављују се у “Службеном гласнику РС”.

Основано се, по оцени Управног суда, тужбом оспорава законитост одлуке туженог органа. Ово стога, што тужени орган у образложењу оспорене одлуке није дао разлоге који су били одлучни при оцени доказа о испуњености критеријума учесника конкурса на основу којих је извршено вредновање, бодовање поднетих пријава, као и разлоге због којих је тужиоцу обављање јавних послова додељена управо за насељена места таксативно побројана у диспозитиву оспорене одлуке. На тај начин тужени орган је повредио правила поступка прописана одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10), према којој образложење решења садржи, кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву, будући да образложење оспорене одлуке не садржи све елементе прописане цитираном одредбом. Тужени орган, у наводима писменог одговора на тужбу, оценом тужбе, додатно и сам одговарајући на наводе тужбе, покушава изнети разлоге за доношење одлуке као у диспозитиву. Међутим, како су ти разлози морали бити саставни део образложења оспорене одлуке, то правно не могу бити од значаја за другачију одлуку суда, када се свде само на оцену тужбе и нису саставни део образложења одлуке, која се тужбом оспорава.

На основу изнетог, као и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, према којој суд решава без одржавања усмене расправе само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, а нарочито став 3. наведеног члана закона, према коме је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу, овај суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, јер су повређена правила поступка која су од утицаја на решавање ове управне ствари.

Повреде правила поступка на које је указано овом пресудом надлежни орган ће отклонити у поновном поступку одлучивања и донети нову, на закону засновану одлуку, имајући у виду примедбе из ове пресуде које су обавезне за тај орган, сагласно

одребама члана 69. Закона о управним споровима.

На основу изложеног, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба уважена, суд је применом одредби члана 66, 67. и 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/20), одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде и обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара за састав тужбе, сагласно Тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12), а преко досуђеног износа нашао да је захтев неоснован, јер није у складу са наведеном Тарифом, као и таксу на тужбу у износу од 390,00 динара и таксу на пресуду у износу од 980,00 динара према Тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94...106/15), укупно 17.870,00 динара. На основу изнетог одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 26.03.2021. године, III-11 У. 10370/17

Записничар
Јелена Илић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Николић Врбашки,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН